

דף כד:

עין משפט ד.ה. חו"מ סימן שצה פעיף א
עין לעיל דף כג: עין משפט א

עין משפט ו. חו"מ סימן שפט פעיף ב

כ. כ"א. פרה שרבצה בר"ה והלכה פרה אחרת בדרך עליה ובעטה בה
אע"פ שהראשונה שינתה ורבצה ב אין למהלכת לבעוט בה וחייבת
ח"נ, אבל אם הזיקה אותה דרך הילוכה פטורה.

עין משפט ז.ז. חו"מ סימן שפט פעיף יא

יא. יב. הזיקה ברשות הרבים ^ו או ברשות שאינה של שניהם ^ע לא למזיק
ולא לניזק או בחצר של שניהם והרי היא מיוחדת להניח בה פירות ^פ
ולהכניס לה בהמה כגון בקעה, או שהיא של שניהם להכניס לה בהמה
ואין אחד מהם רשאי להכניס בה פירות, אם הזיקה כדרכה בשן ורגל
הרי זה פטור משום שיש לה רשות להלך שם ^צ, ודרך הבהמה להלך
ולאכול כדרכה ולשבר בדרך הילוכה.

ואם נגחה או נגפה או רבצה או בעטה או נשכה אם היא תמה משלם
חצי נזק, ואם מועדת נזק שלם.

ג. פי' וקימ"ל דכל המשנה ובא אחר ושינה בו פטור, כמו בסי' שצ"ה, מ"מ אין לאחרת
רשות לבעוט בה וחייבת חצי נזק, ממסקנת הגמ' שם ל"ב ע"א. ורמב"ם בפ"ב מנזקי ממון
הלכה כ'.

ס. במשנה י"ט ע"ב.

ע. מגמ' י"ד ע"א.

פ. במחלוקת אמוראים שם י"ג ע"ב.

צ. היינו שאם באה בהמת אחרים שאינה מאחד השותפין והזיקה שם בשן ורגל הרי היא
כאילו הזיקה בחצר הניזק לגמרי וחייב שלגבי אחרים ברשות הניזק הוא, וכמבואר
בדף מ"ו ע"א וכתבו הרמ"א בסעיף ט"ו.